

ความจริงเกี่ยวกับ ความรุนแรงทางเพศ

ในปี พ.ศ. 2553 จำนวนเหยื่อที่อายุ 12 ปีขึ้นไปที่เคยถูก
ข่มขืนหรือล่วงละเมิดทางเพศรวมทั้งสิ้น 188,380 ครั้ง²
ในปี พ.ศ. 2553 ร้อยละ 91.9 ของเหยื่อถูกข่มขืนเป็นผู้
หญิง ในจำนวนนี้ ร้อยละ 48 ถูกเพื่อนหรือคนรู้จักทำร้าย
ร้อยละ 25 โดยคนแปลกหน้า และร้อยละ 17 โดยคู่รักที่
สนิทสนม³

ผู้หญิงเกือบหนึ่งในห้าถูกข่มขืนในช่วงชีวิตของเธอ⁴
ผู้ชายหนึ่งในหกคนเคยถูกล่วงละเมิดทางเพศในช่วงชีวิต
ของเขา⁵

ประมาณร้อยละ 80 ของเหยื่อข่มขืนผู้หญิงถูกข่มขืน
ก่อนอายุ 25 ปี; มากกว่า 25 เปอร์เซ็นต์ของเหยื่อข่มขืน
ชายถูกข่มขืนเมื่ออายุ 10 ปี⁶

สรุป

¹Bureau of Justice Statistics, 2011,
Criminal Victimization, 2010, Washington,
DC.

²Ibid

³Ibid

⁴Black, M.C., Basile, K.C., Breiding, M.J.,
Smith, S.G., Walters, M.L., Merrick, M.T.,
Chen, J., & Stevens, M.R. (2011) The
National Intimate Partner and Sexual
Violence Survey: 2010 Summary Report,
Atlanta, GA: National Center for Injury
Prevention and Control, Centers for
Disease Control and Prevention.

⁵Bureau of Justice Statistics, 2000,
Intimate Partner Violence, Washington,
DC.

⁶ดูจาก *The National Intimate Partner and
Sexual Violence Survey: 2010 Summary
Report* ด้านบน

แหล่งข้อมูลและการช่วยเหลือ

ศูนย์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมแห่งชาติ

202-467-8700

www.ncvc.org

การล่วงละเมิด การใช้ความรุนแรง และการร่วม

ประเวณีระหว่างพี่น้อง เครือข่ายส่วนกลาง

1-800-656-HOPE หรือ 1-800-656-4673

www.rainn.org

ศูนย์ทรัพยากรความรุนแรงทางเพศแห่งชาติ

1-877-739-3895

www.nsvrc.org

ที่อยู่ของสำนักบริการเหยื่ออาชญากรรม

สำนักงานสำหรับเหยื่ออาชญากรรม

สำนักงานกระบวนการยุติธรรม

กระทรวงยุติธรรมสหรัฐฯ

<http://ovc.ncjrs.gov/findvictimservices>

ผลิตภัณฑ์นี้ได้รับการพัฒนาโดยศูนย์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมแห่ง
ชาติภายใต้ข้อตกลงกับ *ICF International* เพื่อสนับสนุนศูนย์การฝึก
อบรมและให้ความช่วยเหลือทางเทคนิค สำหรับเหยื่ออาชญากรรมตาม
สัญญาหมายเลข *GS-23F-8182H/OJP- 2006F_124* ความคิดเห็น ข้อ
ค้นพบ และข้อสรุป หรือคำแนะนำที่แสดงในผลิตภัณฑ์นี้เป็นของผู้เขียน
และไม่จำเป็นต้องแสดงถึงจุดยืนหรือนโยบายอย่างเป็นทางการของ
กระทรวงยุติธรรมของสหรัฐอเมริกา

THE NATIONAL CENTER FOR
Victims of Crime

OVC รายการช่วยเหลือ สำหรับเหยื่ออาชญากรรม

การล่วงละเมิดทางเพศ

ความรุนแรงทางเพศคืออะไร?

คำว่าความรุนแรงทางเพศหมายถึง กิจกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์หลายประเภท ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นอาชญากรรมที่มีผลกระทบต่ออย่างลึกซึ้งต่อเหยื่อ ความรุนแรงทางเพศรวมถึงการล่วงละเมิดทางเพศ การข่มขืนหรือพยายามข่มขืน การล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก การร่วมประเวณีระหว่างพี่น้อง การข่มขืนตามกฎหมาย การข่มขืนคู่สมรสหรือคู่ครองที่ใกล้ชิด การลวนลาม การบังคับหรือข่มขู่ทำสื่อลามก การค้ามนุษย์ทางเพศ และการบังคับหรือข่มขู่ให้ค้าประเวณี

ความรุนแรงทางเพศอาจไม่มีการสัมผัสทางกาย โดยทั่วไปการข่มขืนคือการสอดแทรกด้วยวัตถุใดๆ การล่วงละเมิดทางเพศอาจรวมหรือไม่รวมการสอดแทรก และอาจรวมถึงความรุนแรงทางจิตใจมากกว่าความรุนแรงทางร่างกาย เช่นการข่มขู่การล่วงละเมิดทางเพศ กฎหมายของรัฐหลายฉบับกล่าวถึงความรุนแรงทางเพศว่าเป็น “การข่มขืน” หรือ “การล่วงละเมิดทางเพศ” โบรชัวร์นี้ใช้คำเหล่านี้แทนกันได้

การล่วงละเมิดทางเพศสามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคน โดยไม่คำนึงถึงอายุ เชื้อชาติหรือภูมิหลังทางวัฒนธรรม อัตลักษณ์/การแสดงออกทางเพศ รสนิยมทางเพศ หรือสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม ในทำนองเดียวกัน ผู้โจมตีสามารถเป็นใครก็ได้: คนแปลกหน้า คนรู้จัก เพื่อน สมาชิกในครอบครัว คู่รัก และคนอื่นๆ ในตำแหน่งที่ได้รับความไว้วางใจ เช่น นักบวช ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อมักจะมีประสบการณ์การทำร้ายในปี 2010 มีเพียง 25 เปอร์เซ็นต์ของคดีที่คนแปลกหน้าเป็นผู้กระทำ¹

ผู้กระทำผิดทางเพศได้รับแรงบันดาลใจจากความต้องการควบคุม ทำให้อับอาย และทำร้ายเหยื่อของตน พวกเขาอาจใช้กำลัง การข่มขู่ การบังคับ และการหลอกล่อ พวกเขาจะหาเหยื่อจากบุคคลที่ไม่มีอิสระที่จะยินยอมให้มีการติดต่อทางเพศเนื่องจากความสามารถทางจิต ความพิการ ความบั่นทอน (โดยสมัครใจหรือไม่สมัครใจ) หรือเนื่องจากบุคคลนั้นอายุต่ำกว่าเกณฑ์ ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นอย่างไร ไม่มีใครต้องการหรือสมควรที่จะถูกล่วงละเมิดทางเพศ

หากคุณเป็นเหยื่อหรือผู้รอดชีวิต

เข้าใจว่าคุณไม่ควรถูกตำหนิไม่ว่าคุณจะเป็นใคร พุดหรือทำอะไร หรือไปที่ไหน คุณไม่ควรที่จะถูกล่วงละเมิดทางเพศ

การข่มขืนจะสร้างความรู้สึกปลอดภัยและความไว้วางใจของคุณ ทำให้คุณรู้สึกตกใจหรือโกรธว่าสิ่งนี้อาจเกิดขึ้นกับคุณ ทำให้คุณกังวลเกี่ยวกับความปลอดภัยและระดับระงับอยู่เสมอ คุณอาจรู้สึกผิดหรือละอายใจ หรือครอบครองและเพื่อนของคุณตำหนิคุณที่ถูกทำร้ายร่างกาย

ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อมักประสบกับปฏิกิริยาทางกายภาพที่หลากหลาย ตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการกินและการนอน ไปจนถึงฝันร้ายหรือภยันตรายหลัง ปฏิกิริยาเหล่านี้อาจทำให้เหยื่อถอดใจและถอนตัวจากสังคม เป็นเรื่องปกติที่จะรู้สึกไร้พลัง ทำให้เกิดภาวะซึมเศร้าและสูญเสียคุณค่าในตนเอง

ไม่ว่าปฏิกิริยาหรือความกลัวของคุณจะเป็นอย่างไร สิ่งสำคัญคือต้องเข้าใจว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นเรื่องปกติ ที่สำคัญคือต้องรู้ว่าคุณมีความช่วยเหลืออยู่ มีศูนย์วิกฤตการข่มขืนหรือศูนย์ช่วยเหลือผู้ถูกล่วงละเมิดทางเพศพร้อมสายด่วนและพนักงานที่ได้รับการฝึกอบรมเพื่อช่วยเหลือเหยื่อ และเสนอทรัพยากรที่ตรงกับความต้องการของคุณ—ไม่ว่าคุณจะเป็นรายงานอาชญากรรมหรือไม่ก็ตาม

คุณสามารถคาดหวังความช่วยเหลือได้จากศูนย์วิกฤตการข่มขืน หรือ โครงการช่วยเหลือผู้ถูกล่วงละเมิดทางเพศ?

โครงการช่วยเหลือผู้ถูกล่วงละเมิดทางเพศในท้องถิ่น มีผู้สนับสนุนที่ได้รับการฝึกอบรมและมีประสบการณ์ ซึ่งให้บริการฟรี และเก็บเป็นความลับแก่ผู้รอดชีวิต และผู้ที่ได้รับผลกระทบทางอ้อม รวมถึงสมาชิกในครอบครัว คู่รัก และเพื่อนฝูง บริการอาจรวมถึง—

- ให้การบริการอย่างครอบคลุม ต่อรายงานทั้งหมดเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศ เช่น การส่งเหยื่อไปโรงพยาบาลเพื่อรับการตรวจทางนิติเวชด้านการล่วงละเมิดทางเพศ (หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า “อุปรณ์ตรวจการข่มขืน”)

- ทำหน้าที่เป็นทรัพยากรหลักสำหรับลูกค้า รายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นล่าสุดและในอดีต รวมถึงการแทรกแซงในภาวะวิกฤติและข้อมูลเกี่ยวข้อง
- ให้บริการด้านจิตวิทยา การแพทย์ และการสนับสนุนด้านกฎหมายและการให้ข้อมูล
- ให้บริการด้านที่อยู่อาศัยฉุกเฉิน

คุณอาจกังวลเกี่ยวกับการทางการเงินจากอาชญากรรม แต่มีความช่วยเหลืออยู่ รัฐที่คุณอยู่มีโครงการชดเชยเหยื่ออาชญากรรม ที่สามารถช่วยเหลือค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการทำร้ายร่างกายได้ กฎหมายของรัฐเกี่ยวกับการมีสิทธิได้รับค่าชดเชยจะแตกต่างกันไป ศูนย์หรือโครงการวิกฤตการข่มขืนในพื้นที่ของคุณสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับการสมัครขอรับค่าชดเชยและแจ้งให้คุณทราบถึงสิทธิทั้งหมดของคุณในฐานะเหยื่ออาชญากรรม

สิ่งที่คุณควรทำเมื่อถูกล่วงละเมิดทางเพศ?

- หากคุณรู้สึกว่ายังตกอยู่ในอันตราย ให้ไปสถานที่ปลอดภัย หากคุณตกอยู่ในอันตราย โปรดโทร 911
- โทรหาคนที่คุณไว้วางใจให้ความช่วยเหลือ
- เข้ารับบริการทางการแพทย์ โดยพยาบาลผู้เชี่ยวชาญที่ผ่านการฝึกอบรมตรวจสอบการล่วงละเมิดทางเพศ (SANE) สามารถทำการตรวจสุขภาพและนิติเวชได้ (ชุดอุปกรณ์ตรวจการข่มขืน) คุณอาจมีอาการบาดเจ็บที่มองไม่เห็นและจำเป็นต้องได้รับการทดสอบและรักษาที่อาจเป็นไปได้ เช่น การตั้งครรภ์และโรคติดต่อ
- ทางเพศสัมพันธ์ เช่น เอชไอวี/เอดส์
- สอบถามศูนย์ช่วยเหลือวิกฤตการข่มขืนในพื้นที่ของคุณ เพื่อขอให้ผู้สนับสนุนไปตรวจกับคุณ สอบถามเกี่ยวกับบริการและการสนับสนุนอื่นๆ ที่มีให้คุณ
- หากคุณต้องการรายงานอาชญากรรมต่อตำรวจ โปรดหารือตัวเลือกของคุณกับผู้สนับสนุนหรือ SANE
- หากเป็นไปได้ ควรเก็บหลักฐานไว้ อย่างอาบนํ้า เข้าห้องนํ้า แปร่งฟัน หรือหวีผม เก็บเสื้อผ้าที่คุณสวมใส่ในขณะที่ถูกโจมตี